

Het Boek Daniël - Honderdzevenentachtig

De Openbaring van de Leeuw: van Panium tot de laatste verzegeling

Jeff Pippenger

2024-04-17

Wanneer Jezus een profetische waarheid ontsluit, wordt Hij voorgesteld als de Leeuw uit de stam van Juda, en te Caesarea Filippi begon de Leeuw uit de stam van Juda te ontsluiten „dat Hij naar Jeruzalem moest gaan, en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden, en gedood worden, en op de derde dag opgewekt worden.” Die waarheden stemmen overeen met de boodschap die Hij ontsloot aan het begin van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, en vervolgens opnieuw aan het einde van diezelfde periode. Die waarheden stemmen overeen met de boodschap die wordt voorgesteld in verzen dertien tot en met vijftien van Daniël, hoofdstuk elf.

Wanneer Hij die waarheid aan de honderd vierenveertigduizend ontzegt, doet Hij dat door middel van de methode van regel op regel, want daarin worden de „sleutels” tot het Koninkrijk Gods gevonden. Die waarheden moeten gegeten worden, want zij zijn de sleutels tot het Koninkrijk Gods, en het Koninkrijk Gods behoort binnen in Zijn volk te zijn.

En toen Hem door de Farizeeën gevraagd werd, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, antwoordde Hij hun en zeide: Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk waarneembare tekenen; ook zullen zij niet zeggen: Zie hier! of: Zie daar! want zie, het Koninkrijk Gods is binnen in u. Lukas 17:20, 21.

Ook de duivelen geloven en sidderen nochtans, want het is niet genoeg eenvoudigweg de „waarheid” te geloven. Zij moet een deel van u worden, zoals het lichamelijke voedsel dat gegeten wordt. In de geschiedenis van de verzen dertien tot en met vijftien ontsluit de Leeuw uit de stam van Juda de waarheden die verband houden met de spoedig komende zondagswet, en die waarheden drukken het zegel op de voorhoofden van de wijze maagden, voorafgaand aan de komende crisis. De Leeuw uit de stam van Juda kende ten volle het getuigenis van Mattheüs hoofdstuk zestien, en Zijn bezoek aan Caesarea Filippi was in overeenstemming met Daniëls getuigenis van Panium, en Hij wist dat de schaduw van het kruis waaronder Hij en Zijn discipel in Caesarea Filippi stonden, de schaduw vertegenwoordigde van de komende zondagswet in de geschiedenis van Zijn volk van de laatste dagen.

Van toen aan begon Jezus zijn discipelen te tonen dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de oudsten en overpriesters en schriftgeleerden, en gedood worden, en op de derde dag opgewekt worden. Toen nam Petrus Hem ter zijde en begon Hem te bestraffen, zeggende: Dat zij verre van U, Heere: dit zal U geenszins geschieden. Maar Hij keerde Zich om en zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satan, gij zijt Mij een aanstoot; want gij bedenkt niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen. Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volg Mij. Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn

leven verliezen zal om Mijntwil, die zal het vinden. Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld wint, en zijner ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven tot losprijs voor zijn ziel? Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijn engelen; en alsdan zal Hij een ieder vergelden naar zijn werken. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van degenen die hier staan, die de dood geenszins zullen smaken, totdat zij de Zoon des mensen zullen hebben zien komen in zijn Koninkrijk. Mattheüs 16:21–28.

Het eerste, en daarom op grond van de regel van de eerste vermelding het belangrijkste, wat Jezus Zijn discipelen vertelde over het lijden van het kruis, is dat zij hun eigen kruis moesten opnemen, indien zij ervoor kozen Hem te volgen. Zuster White verklaart duidelijk dat het kruis ook het juk is. Het juk en het kruis zijn symbolen van de persoonlijke wil van de mens, en alles hangt af van de juiste uitoefening van de wil. De kracht die Gods tempel staande houdt, is een Lam dat geslacht was en aan een „zuil” hing. Het Lam dat geslacht is, vertegenwoordigt de kruisiging van de lagere vleeselijke natuur, en de „zuil” waaraan het dode vlees wordt gehangen, is de wil. Christus gaf Zijn voorbeeld van hoe te overwinnen door Zijn wil steeds onderworpen te houden aan de wil van Zijn Vader, en om dat werk te volbrengen, heeft Hij Zich met Zijn Vader op de troon gezet. Het symbool van het overwinnen is het geslachte Lam dat aan de zuil hangt. Al deze waarheden zijn rechtstreeks verbonden met hen die door Petrus worden voorgesteld.

Tot Filadelfia, vertegenwoordigd door de tent te Exeter, wordt verklaard:

Wie overwint, hem zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God, en hij zal daaruit geenszins meer uitgaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam van Mijn God, en de naam van de stad van Mijn God, namelijk van het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel van Mijn God neerdaalt; en Ik zal op hem Mijn nieuwe Naam schrijven. Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. Openbaring 3:12, 13.

Wie overwint zoals Christus overwon, zal een nieuwe naam ontvangen, evenals Simon Barjona, en zij zullen een zuil worden in Gods tempel, zoals Christus het Lam is dat geslacht werd en aan een zuil in Gods tempel hing. Wanneer zij overwinnen zoals Christus overwon, zullen zij ook plaatsnemen op de troon in de hemelse gewesten, zoals Christus deed.

Tot Laodicea, vertegenwoordigd door de tent te Watertown, wordt gezegd:

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop: indien iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik tot hem inkomen, en met hem avondmaal houden, en hij met Mij. Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik overwonnen heb en Mij met Mijn Vader gezet heb op Zijn troon. Wie oren heeft, laat hem horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. Openbaring 3:20–22.

De eerste waarheid die Jezus de discipelen meedeelde toen Hij de lijdensweg van het kruis begon te openbaren, was de waarheid dat mensen moeten overwinnen precies zoals Hij een voorbeeld van overwinnen had gegeven. Mensen moeten het vlees kruisigen met de hartstochten en begeerten. Wanneer dit geschied is, zullen zij in de hemelse gewesten gezeten zijn.

Ook toen wij dood waren door de overtredingen, heeft Hij ons samen met Christus levend gemaakt — uit genade zijt gij zalig geworden — en heeft Hij ons mede opgewekt en ons mede doen zitten in de hemelse gewesten in Christus Jezus. Efeziërs 2:5, 6.

Nadat hij de waarheid van de kruisiging had uiteengezet in termen van persoonlijke verantwoordelijkheid, voegde de Leeuw uit de stam van Juda een andere waarheid toe die betrekking heeft op de laatste dagen.

Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven tot losprijs voor zijn ziel? Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van zijn Vader, met zijn engelen; en alsdan zal Hij ieder vergelden naar zijn werken. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood geenszins zullen smaken, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn Koninkrijk. Mattheüs 16:26–28.

Wanneer de boodschap van de Middernachtroep door de Leeuw uit de stam van Juda wordt ontzegeld in de afsluitende periode van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, zouden er sommigen zijn die niet stierven. Vervolgens richtte Hij Zich in het bijzonder tot de honderd vierenveertigduizend, Zijn volk van de laatste dagen, dat de dood niet smaakt. Daarom ontzegelde de Leeuw uit de stam van Juda zes dagen na Zijn bezoek aan Caesarea Filippi een waarheid die bestemd was om Zijn discipelen te versterken voor de komende crisis van het kruis, maar die nog belangrijker sprak van de spoedig komende zondagswet.

En na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes, zijn broeder, met Zich mee en bracht hen afzonderlijk op een hoge berg. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; en zijn aangezicht straalde als de zon, en zijn klederen werden wit als het licht. En zie, aan hen verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken. Petrus antwoordde en zei tot Jezus: Heere, het is goed dat wij hier zijn; indien Gij wilt, laten wij hier drie tabernakelen maken: één voor U, één voor Mozes en één voor Elia. Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik mijn welbehagen heb; hoort Hem. En toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich met het aangezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. Maar Jezus kwam, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bevreesd. En toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen. En terwijl zij van de berg afdaalden, gebod Jezus hun en zei: Vertel niemand van het gezicht, voordat de Zoon des mensen uit de doden is opgestaan. En zijn discipelen vroegen Hem en zeiden: Waarom zeggen de schriftgeleerden dan dat Elia eerst moet komen? Jezus antwoordde en zei tot hen: Elia zal waarlijk eerst komen en alle dingen herstellen. Maar Ik zeg u dat Elia reeds gekomen is, en zij hebben hem niet erkend, maar met hem gedaan al wat zij wilden. Zo zal ook de Zoon des mensen door hen lijden. Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen sprak over Johannes de Doper. Mattheüs 17:1–13.

In de passage ontzegelt de Leeuw uit de stam van Juda de waarheden die de honderd vierenveertigduizend verzegelen, vlak vóór het einde van de genadetijd, want “de tijd is nabij”. Eerst duidde Hij op het lijden van het kruis en stelde die ervaring voor als het bepalende onderscheid tussen één klasse die zou weigeren haar wil uit te oefenen in het kruisigen van het

vlees, en een klasse die het voorbeeld van Christus zou volgen. Vervolgens hield Hij hun voor dat zij de laatste generatie van de geschiedenis der aarde vertegenwoordigden, wanneer er mensen zouden zijn die zouden leven vanaf de ontzegeling die plaatsvond op 11 september 2001 tot aan Zijn wederkomst.

Toen openbaarde Hij een visioen van Zijn verheerlijkt wezen, en bij Hem waren Mozes en Elia. De verzegelingsboodschap die wordt ontsloten, is de Openbaring van Jezus Christus, die verbonden is met Mozes en Elia, en die boodschap begon te worden ontsloten in juli 2023, toen de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf, die Mozes en Elia zijn, regel op regel, werden bevestigd als de symbolen die de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend vertegenwoordigden. Toen de drie discipelen het visioen zagen en Gods stem hoorden, “wierpen zij zich met het aangezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. En Jezus kwam naderbij, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bevreesd.”

Het visioen dat de drie discipelen zagen, stelt een visioen van Christus' heerlijkheid in de laatste dagen voor, en is daarom hetzelfde visioen dat Daniël in hoofdstuk tien zag.

En ik, Daniël, alleen zag het gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote siddering viel op hen, zodat zij wegvluchtten om zich te verbergen. Daarom bleef ik alleen over en zag dit grote gezicht, en er bleef geen kracht in mij over; want mijn luister werd in mij tot verderf verkeerd, en ik behield geen kracht. Toch hoorde ik de stem van zijn woorden; en toen ik de stem van zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. En zie, een hand raakte mij aan, die mij op mijn knieën en op de palmen van mijn handen zette. En hij zei tot mij: O Daniël, zeer beminde man, versta de woorden die ik tot u spreek, en sta rechtop; want tot u ben ik nu gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende op. Toen zei hij tot mij: Vrees niet, Daniël; want vanaf de eerste dag dat gij uw hart erop gezet hebt om inzicht te verkrijgen en u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen. Daniël 10:7–12.

Het visioen van de verheerlijking in Mattheüs hoofdstuk zeventien is het spiegelbeeldige visioen van Daniël hoofdstuk tien, dat plaatsvindt wanneer de dode dorre beenderen van Ezechiël worden opgewekt. Het visioen en de daarmee verbonden boodschap openbaren twee klassen van aanbidder, de ene in de tent van Exeter en de andere in de tent van Watertown, die de vergadering der spotters van Jeremia en de synagoge van de satan van Johannes is. Zoals met de uitwerkingen van het visioen in Daniëls getuigenis, zo ook: “toen de discipelen dit hoorden, vielen zij op hun aangezicht en werden zeer bevreesd. En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zeide: Staat op en vrees niet.” Het visioen was in beide gevallen hoorbaar en zichtbaar, en het verwekte in beide voorbeelden vrees. In beide getuigenissen was een “aanraking” vereist om te versterken.

Het visioen van de verheerlijking was onder meer een bewijs dat het Woord van God nooit faalt, want in Mattheüs zestien, in het laatste vers, had Jezus verklaard dat „sommigen van hen die hier staan, de dood niet zullen smaken, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn koninkrijk.” De verheerlijking was een afbeelding van de komst van „de Zoon des mensen” in Zijn koninkrijk.

„Mozes was op de berg der verheerlijking een getuige van Christus' overwinning over zonde en dood. Hij vertegenwoordigde hen die bij de opstanding der rechtvaardigen uit het graf zullen voortkomen. Elia, die zonder de dood te zien ten hemel was opgenomen, vertegenwoordigde hen die bij Christus' tweede komst levend op de aarde zullen zijn, en die 'in een ogenblik, in een punt des tijds, bij de laatste bazuin' zullen worden 'veranderd'; wanneer 'dit sterfelijke onsterfelijke moet aandoen' en 'dit verderfelijke onverderfelijke moet aandoen'. 1 Korinthe 15:51–53. Jezus was bekleed met het licht des hemels, zoals Hij zal verschijnen wanneer Hij 'ten tweeden male zonder zonde gezien [zal] worden van hen die Hem verwachten tot zaligheid'. Want Hij zal komen 'in de heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige engelen'. Hebreëen 9:28; Markus 8:38. De belofte van de Heiland aan de discipelen werd nu vervuld. Op de berg werd het toekomstige heerlijkheidskoninkrijk in het klein voorgesteld,—Christus de Koning, Mozes als vertegenwoordiger van de opgewekte heiligen, en Elia van hen die levend zijn opgenomen.” The Desire of Ages, 421.

De waarheid van de verzegeling omvat de identificatie dat de honderdvierenveertigduizend degenen zijn die in Openbaring hoofdstuk zeven worden voorgesteld, die niet sterven, en door Elia worden voorgesteld, en dat de grote schare in Openbaring hoofdstuk zeven degenen zijn die door Mozes worden voorgesteld, die wel sterven. De ene groep wordt geroepen bij de eerste stem van Openbaring hoofdstuk achttien, en de andere groep wordt geroepen bij de tweede stem van Openbaring hoofdstuk achttien.

Na de aanraking gaf Jezus de discipelen verdere instructie toen Hij zei: „Vertel het visioen aan niemand, totdat de Zoon des mensen wederom uit de doden is opgestaan.” Het visioen van de verheerlijking op de berg, dat het visioen van de spiegel is, en het visioen van Jesaja in hoofdstuk zes, en Paulus' visioen toen hij in de derde hemel was, en Ezechiëls visioen van de raderen in de raderen, werd verzegeld door de Leeuw uit de stam van Juda, tot na de opstanding van Christus.

De opstanding van Christus vertegenwoordigt de opstanding van de twee getuigen die met Christus in juist dat visioen waren, en zij zouden in juli 2023 worden opgewekt. Op dat moment zou de verzegelingsboodschap worden ontzegeld voor de twee getuigen van Openbaring elf en de twee groepen getrouwen, en zij zou worden geplaatst in de context van het spiegelvisioen van Christus' heerlijkheid aan het einde van de wereld.

De verzegelingsboodschap zal ook worden geplaatst binnen de context van de eerste drie verzen van Openbaring hoofdstuk één, waarin de keten van communicatie, die de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid vertegenwoordigt, wordt uiteengezet in het stapsgewijze proces van de wijze waarop de verzegelingsboodschap wordt gepresenteerd aan hen die in aanmerking komen om onder de honderdvierenvijftigduizend te zijn.

Het stapsgewijze proces verliep van de Vader, naar de Zoon, naar de engel Gabriël, naar Johannes, naar de gemeenten. Van de goddelijke Vader, naar de goddelijke en menselijke Zoon, naar een ongevallen schepsel (Gabriël), naar een gevallen schepsel (Johannes), naar de gemeenten die in Asia zijn (de wereld). De vijf stappen worden uitdrukkelijk aangeduid bij de allereerste vermelding van de Openbaring van Jezus Christus, en één enkele stap te ontkennen, is ze alle te ontkennen.

In overeenstemming met die openbaring vroegen de discipelen Jezus vervolgens: „Waarom zeggen de schriftgeleerden dan dat Elia eerst moet komen?” En Jezus antwoordde en zei tot hen: „Elia zal waarlijk eerst komen en alle dingen herstellen. Maar Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is, en zij hebben hem niet gekend, maar met hem gedaan al wat zij wilden. Zo zal ook de Zoon des mensen van hen lijden.” Toen begrepen de discipelen dat Hij tot hen sprak over Johannes de Doper.

De profetische rol van Johannes de Doper en Johannes de Openbaarder is een onderdeel van de verzegelingsboodschap, en degenen in de tent te Watertown die ervoor kozen de boodschap van Samuel Snow te negeren, vertegenwoordigen hen die niet bereid zijn te erkennen dat de Heer de mannen kiest die Hij verkiest te kiezen. De stem die in 1989 werd gekozen, die haar boodschap voor het eerst publiceerde tweehonderdtwintig jaar na 1776, in 1996, die de wachter was die vaststelde dat de derde wee was aangebroken op 11 september 2001, die de zondige boodschap van 18 juli 2020 bracht, maakt deel uit van de verzegelingsboodschap, en zijn rol wordt vertegenwoordigd door Johannes de Doper.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Ik zag een schare die goed beschermd en standvastig stond en geenszins steun verleende aan hen die het gevestigde geloof van het lichaam zouden ontwrichten. God zag op hen neer met goedkeuring. Mij werden drie stappen getoond—de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Mijn begeleidende engel zei: ‘Wee hem die een blok zal verplaatsen of een pin van deze boodschappen zal losroeren. Het ware verstaan van deze boodschappen is van levensbelang. Het lot van zielen hangt af van de wijze waarop zij worden ontvangen.’ Opnieuw werd ik door deze boodschappen heen geleid, en ik zag hoe duur het volk van God zijn ervaring had gekocht. Zij was verkregen door veel lijden en zware strijd. God had hen stap voor stap geleid, totdat Hij hen op een vast, onbeweeglijk platform had geplaatst. Ik zag personen het platform naderen en het fundament onderzoeken. Sommigen stapten er met blijdschap onmiddellijk op. Anderen begonnen aanmerkingen te maken op het fundament. Zij wensten dat er verbeteringen werden aangebracht; dan zou het platform volmaakter zijn en het volk veel gelukkiger. Sommigen stapten van het platform af om het te onderzoeken en verklaarden dat het verkeerd was gelegd. Maar ik zag dat bijna allen vast op het platform bleven staan en hen die eraf gestapt waren, vermaanden hun klachten te staken; want God was de Meesterbouwer, en zij streden tegen Hem. Zij verhaalden van het wonderbare werk van God, dat hen tot het vaste platform had geleid, en eensgezind hieven zij hun ogen op naar de hemel en verheerlijkten God met luide stem. Dit maakte indruk op sommigen van hen die hadden geklaagd en het platform verlaten, en zij stapten met nederige blik opnieuw daarop.”

„Ik werd teruggevoerd naar de verkondiging van de eerste komst van Christus. Johannes werd gezonden in de geest en kracht van Elia om de weg voor Jezus te bereiden. Degenen die het getuigenis van Johannes verwierpen, hadden geen baat bij de leringen van Jezus. Hun verzet tegen de boodschap die Zijn komst voorzegde, plaatste hen in een toestand waarin zij het krachtigste bewijs dat Hij de Messias was niet gereedelijk konden aanvaarden. Satan bracht hen die de boodschap van Johannes verwierpen ertoe nog verder te gaan, om Christus te verwerpen en te kruisigen. Door dit te doen plaatsten zij zich daar waar zij de zegen op de pinksterdag, die hun de weg naar het hemelse heiligdom zou hebben geleerd, niet konden

ontvangen. Het scheuren van het voorhangsel van de tempel toonde aan dat de Joodse offers en inzettingen niet langer zouden worden aangenomen. Het grote Offer was gebracht en was aanvaard, en de Heilige Geest, die neerdaalde op de pinksterdag, richtte de gedachten van de discipelen van het aardse heiligdom op het hemelse, waar Jezus door Zijn eigen bloed was binnengegaan om over Zijn discipelen de weldaden van Zijn verzoening uit te storten. Maar de Joden werden in volslagen duisternis achtergelaten. Zij verloren al het licht dat zij over het verlossingsplan hadden kunnen hebben en bleven nog steeds vertrouwen op hun nutteloze slachtoffers en offergaven. Het hemelse heiligdom had de plaats van het aardse ingenomen, en toch hadden zij geen kennis van die verandering. Daarom konden zij geen baat vinden bij de bemiddeling van Christus in het heilige.”

“Velen zien met afschuw op het handelen van de Joden bij het verwerpen en kruisigen van Christus; en wanneer zij de geschiedenis van Zijn smadelijke mishandeling lezen, menen zij dat zij Hem liefhebben en Hem niet zouden hebben verloochend zoals Petrus deed, noch Hem gekruisigd zouden hebben zoals de Joden. Maar God, die de harten van allen leest, heeft die liefde tot Jezus, die zij beweerden te voelen, op de proef gesteld. De gehele hemel zag met de diepste belangstelling toe op de ontvangst van de boodschap van de eerste engel. Maar velen die beleden Jezus lief te hebben en die tranen stortten wanneer zij het verhaal van het kruis lazen, bespotten het goede nieuws van Zijn komst. In plaats van de boodschap met blijdschap aan te nemen, verklaarden zij haar tot een misleiding. Zij haatten hen die Zijn verschijning liefhadden en sloten hen uit de kerken. Degenen die de eerste boodschap verwierpen, konden door de tweede niet worden gebaat; evenmin werden zij gebaat door de middernachtsroep, die hen moest voorbereiden om door het geloof met Jezus het allerheiligste van het hemelse heiligdom binnen te gaan. En door de beide voorgaande boodschappen te verwerpen, hebben zij hun verstand zó verduisterd dat zij geen licht kunnen zien in de boodschap van de derde engel, die de weg naar het allerheiligste wijst. Ik zag dat, zoals de Joden Jezus kruisigden, de naamkerken deze boodschappen hadden gekruisigd; daarom hebben zij geen kennis van de weg naar het allerheiligste, en kunnen zij geen baat hebben bij de voorspraak van Jezus daar. Gelijk de Joden, die hun nutteloze offers brachten, zenden zij hun nutteloze gebeden op naar het vertrek dat Jezus heeft verlaten; en Satan, behagen scheppend in de misleiding, neemt een godsdienstig karakter aan en leidt de gedachten van deze belijdende christenen tot zich, terwijl hij werkt met zijn macht, zijn tekenen en leugenachtige wonderen, om hen in zijn strik vast te hechten. Sommigen misleidt hij op de ene wijze, en anderen op een andere. Hij heeft verschillende dwalingen gereed om verschillende geesten te beïnvloeden. Sommigen zien met afschuw op de ene misleiding neer, terwijl zij een andere zonder bezwaar aannemen. Satan misleidt sommigen door het spiritisme. Hij komt ook als een engel des lichts en verbreidt zijn invloed over het land door middel van valse hervormingen. De kerken zijn opgetogen en menen dat God op wonderbare wijze voor hen werkt, terwijl het het werk van een andere geest is. De opwinding zal wegebben en de wereld en de kerk in een slechtere toestand achterlaten dan tevoren.”

“Ik zag dat God oprechte kinderen heeft onder de naamadventisten en de gevallen kerken, en voordat de plagen zullen worden uitgegoten, zullen predikanten en gemeenteleden uit deze kerken worden uitgeroepen en zullen zij de waarheid blijmoedig aannemen. Satan weet dit; en voordat de luide roep van de derde engel wordt gegeven, verwekt hij een opwinding in deze

godsdienslige lichamen, opdat zij die de waarheid hebben verworpen, mogen denken dat God met hen is. Hij hoopt de oprechten te misleiden en hen te doen denken dat God nog steeds voor de kerken werkt. Maar het licht zal schijnen, en allen die oprecht zijn, zullen de gevallen kerken verlaten en hun plaats innemen bij het overblijfsel.” Early Writings, 258–261.